

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 106. Ex hac ipsa indulgentia plures adhuc dissensiones exortæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

dicium dies expectaretur, in quo manifestum fiet, quis eorum omnium veritatem attigerit. Hæc fuit autonomia in ementita hac Reformatione per synodicam auctoritatem stabilita.

Sæcul. XVI.
A. C. 1567.

§. CVI.

Ex hac ipsa indulgentia plures adhuc dissensiones exortæ.

Hac ratione Præses Synodum absol-
vebat, ubi quilibet, sicuti facile
perspicitur, causam suam obtinebat,
atque in suis opinionibus firmabatur:
verum non omnibus placuit hæc ipsa
decisio, quæ magis Pyrrhonismum, ac
credendi licentiam sapiebat, atque ho-
minis potius effæminati, atque ad com-
placendum compositi, quam Viri pru-
dentis, & Christiani digna erat. Far-
novius quoque Vir ad quævis molienda
proclivis tantopere sese huic libertati
opponere, animosque tam dextre con-
citabat, ut Pinczovienses Ecclesiæ in
tot factiones, atque sententias scinde-
rentur, ut tum triginta duæ omnino se-
ctæ in suis opinionibus diversæ numera-
rentur, licet omnes in hoc articulo con-
venirent, quod Christus Dominus non
sit verus, ac magnus ille Deus.

Huic sententiarum varietati accessse-
re insuper bella, quibus hi Novatores
sese mutuo petebant, ac vicissim ab e-
menti-

Sæcul. XVI
A. C. 1567.

mentitis Reformatis obruebantur: unde jure merito eorum Religio omnium ludibrio exponebatur, ipsisque exprobatum, quod eorum coetus non sit vera Dei Ecclesia, eoquod circa præcipua fidei capita inter eos tantæ dissensiones vigerent: cum ergo ipsimet hanc objurgationem omnino veram sentirent, remedium opposituri, novam Synodum ad annum sequentem Cracoviæ celebrandam indicere statuerunt.

§. CVII.

*Sacra Biblia per Renatum Benoit
versa*

*Argentre
Collect. judic.
de novis error. t. 1.
in append.
p. 83. &
t. 2. p. 392.*

ANNO priori Salutis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto Renatus Benoit, seu Benedictus Andegavensis, qui Parisinæ Facultatis Doctor, ac primo Parochus ad S. Petrum ab Arcubus, postea sancti Eustachii Paroeciæ præerat, sacræ Scripturæ versionem typis edi curabat, quæ in pluribus locis Genevensi haud abfimilis erat, imo non raro in ipsis etiam, ut vocant, summariis, notisque marginalibus maximam habebat cum illa affinitatem, unde hæc ipsa Bibliorum confessio Authori suo ingens facefiebat negotium; quippe Doctorum nonnulli inde commoti, Renatum Benedictum hæresi infectum suspicabantur, atque hanc